

MÁ•M PROBLĚM - JSEM JEŠ TĚŠ PANNA

Středa, 14 květen 2014

Milá Danielo, moc jsem rozmluvila, jestli věc to mám napsat, ale protože jsem nenašla nikoho, komu bych se svěřila osobně (mám pár kamarádek, ale bojím se, že by to asi vzaly spíše se smíchem a že by ze mě měly legraci), tak jsem se dnes rozhodla. Už jsi poradila toliko lidem a tak věřím, že poradíš i mně.

Nemám žádný problém s láskou, tedy s konkrétním člověkem, protože nikoho nemám. Já jsem dokonce ještě nikoho neměla. Ano, jsem stará panna a v tom je ten můj velký problém. Je mi devětadvacet a je to každým dnem čím dál tím horší. Já už se bojím s někým i jen promluvit, natož jít na rande, protože si říkám, že to musím v zákonitě zvorat a že se mi pak ještě vysměje. Já to s tím opačným pohlavím prostě neumím. Hned mám pocit, že začínám být trapná, že jen hloupě povídám - a vždycky od svého uteču. Přitom bych opravdu ráda někoho mezi kamarádkami vypadám jako docela úspěšná žena, která dělá kariéru a myslím, že mne tak už berou i muži. Jako takovou ženu, co není na nějaké flirtování, co je uzavřená. A tak se opravdu uzavírám. Většinou jsem doma, když mám volno, s nikým nejsem jak víc dělá, jen aby nikdo nepoznal, jaký mám mindrák. Máš nějakou radu, jak poradit? ZDENKA

Milá Zdenko,

ach jo, ach jo, ach jo.... To je přirozené, tak se mi zdá, že za pár let budou zoufalé holky psát, že je jim jinak ješ jsou panny.... Zdenko, NEBLÁZNI, to není nic, za co by ses, proboha, měla stydět!!! Promiň, ale teď bude drsná: není nikde uraženo věkem, do kdy musí každá někomu roztáhnout nohy, nebo bude vadná! To, že jsi zatím nenašla toho pravého, není opravdu tvoje chyba!!! Jsem přesvědčená, že jen se ti zatím nepříšlepl do cesty.. A ti říkám: rozhodně se za to nestyď, neboť jako náč to trapného, náč, co by tě nějak deklamovalo. Ovšem, jiného je, že nevíš, jak jednat "s chlapem". Základním předpokladem je, aby ses zvládla k nějakému tomu, co se ti trochu líbí, chovat jako k bezva kamarádovi, jako ke klukovi od vedle, jako k tomu fajn mužskému, co se s ním bavíš; v kanceláři, jako ... prostě co nejlépe. Zatím si to jen trénuj, takové to navazování kontaktů. A když obou stran zajistíš, tak v tomhle "módu" pokračuj i dál. Mj. neboj, pokud vaše zalíbení bude vzájemné, tak dost možná bude i on v rozpacích, i jemu se povede plácnout do, o čem si pak bude říkat "ježíšmarjá, co ona si mě pomyslí, já jsem ale blbec!", atd. atd. Fakt se z toho nestáhneš...

Ono v té první komunikaci vlastně ani tak moc nejde o slova, jako o pohledy, úsměvy a jakési náznaky. Nech raději akčnost na něm (pokud to zvládne), jen v případě, že by zjistila, že je na tom ještě hůř než ty (ohledně rozpaků), tak se neboj, a klidně cokoli navrhnij ty. Kdy se uvidíte, kam půjdete, připrav si téma hovoru... Opravdu není nutné, aby vaše chování záviselo na něm. Navrhni třeba nějaký bezva film, který ti byl doporučen, jeďte spolu na výlet kole... No, vymyslejš. Jedno je ale důležité: nespěchej. Například - nebuď na randeti, zvláště na tom prvních, moc dlouho. Já vím, ve dvou se sice lépe letí, ale i kdybys měla nějaké kamarádce, aby ti po dvou, třech hodinách zavolala a ty se mu pak omluvila, že "musíš jít", tak s ním nebuď o mnoho déle. Slyšela jsem od jedné vyprávět, že s tím svým byli spolu 12 hodin - a že si šliše totálně všechno... Ale ta se pak divila, že toho na něj bylo fakt moc. Věř mi. Ono, co je moc rychlé, je levné a není důvod si toho věřit :-)). Víme, že mnoho dvojic, které během jediného večera zvládly všechno - od seznámení po početí dítěte, ale věř mi, že nebudeš; spíš chat, užiješ si svou první velkou lásku tak, že na ni nebudeš pak s okouzlením vzpomínat. A až půjdeš na věc? Nebo ještě spíše - kdy budeš šekat, že by se k milování schyloval? Tak se neboj a klidně mu to pověz. Vždyť mu to nebudeš říkat někde na náměstí v pravé poledne. Jde to i v přítomnosti a v objetí... Nech i jemu čas, aby si uvědomil, co pro tebe následující chvíle představuje, a aby i on si to do poslední pusinky. Věř mi, spíš chání - to je jako byš etla místo celé krásné knížky jen ten stručný obsah na záložce. Tak neboj, a držím ti palce. Uvidíš, že to bude fajn. d@niela